

PAHAYAGAN NG PARTIDO KOMUNISTA NG PILIPINAS
PINAPATNUBAYAN NG
MARXISMO-LENINISMO-MAOISMO

Bayan

Taon XXXII Blg. 2

Pebrero 2002

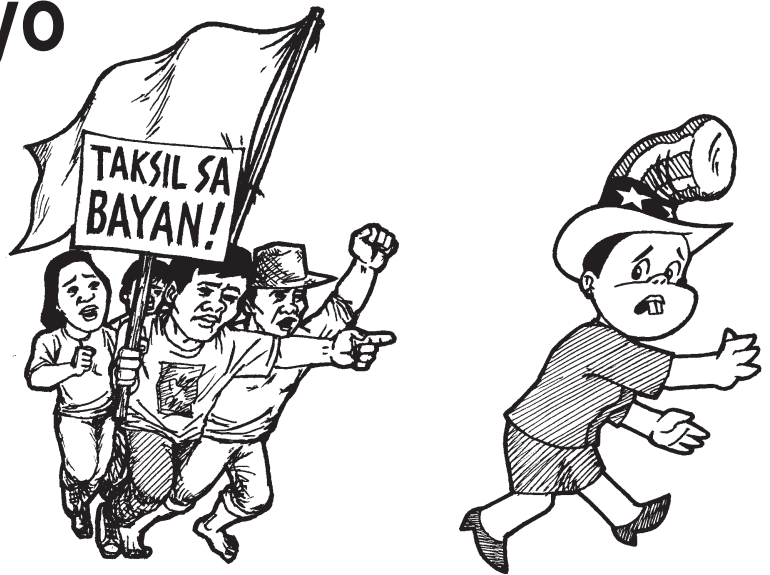
Editorial

Pagbayarin nang mahal ang sukdulang papet na rehimeng Macapagal-Arroyo

Buung-buo nang isinuko ni Gloria Macapagal-Arroyo sa mga imperyalista ang kasarinlan at soberanya ng Pilipinas. Lubusan na niyang binaklas kahit ang mga pagpapanggap na malaya ang neokolonyal na republika.

Muli niyang pinapasok ang mga tropang Amerikano sa Pilipinas. Ipinagtatanggol niya ito nang may astring gaya-gaya sa butangerong amo niyang si George W. Bush. Mahigpit niyang sinusunod ang bagong “doktrinang Bush” at ipinaiilalim ang soberanya ng Pilipinas sa karapatang inangkin ng imperyalismong US na manghimasok saanmang dako ng daigdig sa ngalan ng “gerang kontra-terorismo”. Ipinailalim na rito ni Macapagal-Arroyo ang karapatan sa nagsasariling patakarang panlabas ng Pilipinas, pati na ang konstitusyon at mga batas ng kanyang guberno.

Ibinalik niya ang bulag na isterya ng Committee on Un-American Activities (CUA) noong dekadang 1950 sa US at ng Committee on Un-Filipino

Activities (CUFA) at Committee on Anti-Filipino Activities (CAFA) noong dekadang 1960 kung saan binansagang “komunista” ang sinumang magpahayag ng mga patriyotiko at demokratikong hangarin. Gamit ang baluktot na katwirang kapareho ng iwinawasiwas ng panatikong reaksyunaryo sa US at sa Pilipinas sa panahong iyon ng McCarthyismo, tinatatakan ni Macapagal-Arroyo na “di Pilipino”, “komunista” at “kalaguyo ng mga terorista” ang lahat ng patriyotiko at demokratikong pwersa at

NILALAMAN:

- 1 Editorial:** Pagbayarin nang mahal ang rehimeng Macapagal-Arroyo
- 3** Ang panunumbalik: Armadong panghihimasok ng imperyalismong US sa Pilipinas
- 5** Doktrinang Bush
- 6** Pinalaking badyet pandigma ng US
- 7** Pagbatikos sa doktrinang Bush
- 8** North Korea, handang lumaban sa agresyong US
Pagpapaalis sa mga "tagapagpayong militar" sa Columbia
- 9** Ang kapangyarihang militar ng US sa Asia Pacific
- 11 Pagbabalik-tanaw: dantaong pananalanta ng imperyalismong US**
(11) Mga paglabag ng nagdaang Balikatan sa karapatan ng mamamayan (12) Pananalanta sa panahon ng mga base militar ng US sa Pilipinas (13) Digmaang Pilipino-Amerikano (15) Mga alingawngaw ng armadong panghihimasok ng US sa Vietnam
- 16** Mga balita

PANAWAGAN

Ang Lupong Patnugot ng **Ang Bayan** ay nag-aanyaya sa mga mambabasa na mag-ambag sa pagpapahusay ng ating pahayagan sa pamamagitan ng pagbibigay ng mga komentaryo at mungkahi, mga balita o mga rebolusyonaryong karanasan na maaaring ilathala.

Inilalabas ang AB sa Pilipino, Bisaya, Hiligaynon, Iloko at Ingles. Magpadala ng blangkong *email* sa *address* ng edisyong nais ninyong tanggapin:

angbayan_updates_pilipino_subscribe@yahoogroups.com
angbayan_updates_english_subscribe@yahoogroups.com
angbayan_updates_bisaya_subscribe@yahoogroups.com
angbayan_updates_hiligaynon_subscribe@yahoogroups.com
angbayan_updates_iloilo_subscribe@yahoogroups.com

mamamayang nagtatanggol sa pambansang soberanya at tumututol sa pagpasok ng mga tropang Amerikano sa bansa.

Sinasamantala ni Macapagal-Arroyo ang malawakang galit sa Abu Sayyaf at kawalang-silbi ng AFP laban dito upang linlangin ang mamamayan na tanggapin ang pakikialam ng mga tropang Amerikano bilang mga tagapagligtas mula sa Abu Sayyaf. Tulad ng demagogong si Estrada, ginagamit ni Macapagal-Arroyo ang pinakamatatalim na salita laban sa "terorismo" subalit ikinukubli naman ang katotohanang ang Abu Sayyaf ay halimaw na nilikha ng AFP laban sa rebolusyonaryong pakikibakang Moro. Pinagtatakpan niya ang katotohanang ang Abu Sayyaf ay lumawak sa ilalim ng proteksyon ng AFP at burukrasyang sibil, kakutsaba ng mga ito sa mga kriminal na gawain at hatian sa *ransom* at sadyang palagiang pinalulusot ng mataas na kumand ng AFP.

Upang palabasing pinangangalagaan nito ang soberanya ng bansa at pahupain ang mga pagtutol sa Balikatan 02-1, inihabol ng rehimen ang pagbubuo at pagpirma ng Terms of Reference (ToR). Subalit ang interes ng US, higit sa anupaman, ang binigyang kaseguruhan sa ToR. Dito'y tiniyak na mananatili sa pamunuan ng US Armed Forces (USAF) ang nagsasariling kumand sa mga tropang Amerikano habang nasa Pilipinas. Tiniyak din ng US na may karapatan ang mga pwersa nito na "magdependa sa sarili" sa paglahok nila sa mga operasyong militar laban sa Abu Sayyaf. Sa katuus-tuusan, mananatiling mas makapangyarihan sa pagtatakda ng galaw ng mga tropang Amerikano ang *mission order* mula sa kataastaasang kumand ng USAF.

Tanda ng kanyang todo-todong pagkapapet, masugid na ipinagtatanggol ni Macapagal-Arroyo ang armadong panghihimasok ng US, kahit pa tahasan itong iligal sa punto de bista ng konstitusyon at mga batas ng reaksyunaryong gubyerno. Di masikmura kahit ng ilan niyang kapartido ang todo-todong pagpapakatuta niya sa imperyalismong US. Ang tahasang pagbabalewala, pagbali at pagpilipit ni Macapagal-Arroyo sa mga batas ng gubyerno ay binabatikos din ng mga reaksyunaryong oposisyong pulitiko.

Ang pagbabalik ng mga armadong tropa ng imperyalismong US sa Pilipinas at ang walang-kahihiyang pakikipagsabwatan ng rehimeng Macapagal-Arroyo sa imperyalistang amo nito ay muling nagpapatunay, sa napakalinaw na paraan, sa nagpapatuloy na imperyalistang dominasyon sa Pilipinas. Ipinakikita nito kung paanong patuloy na ginagamit ng US bilang isang malaking base militar nito ang buong Pilipinas kahit naibasura na ng mga patriyotiko at militanteng pwersa at mamamayan noong 1991 ang kasunduan sa base militar. Sa pamamagitan ng VFA, MLSA at iba pa, pursigido at tuluy-tuloy na nagkukutsabahan ang imperyalismong US at papet na gubyrno sa pag-imbento ng iba't ibang paraan para pangibabawan ang kawalan ng kasunduan sa base militar at palabasing lehitimo ang pagbabalik at panghihimasok ng mga tropang US sa Pilipinas. Nagbabadya ang mas malaki at masahol na armadong agresyon ng US sa bansa.

Muling sinindiha ng sabatang US-Macapagal-Arroyo ang apoy ng patriyotismo sa hanay ng mamamayan. Itinutulak nito ang sambayanang Pilipino na bagtasin ang landas ng militante at rebolusyonaryong pakikibaka para sa pambansang kalayaan.

Mabilis na lumalawak ang pagtutol sa armadong panghihimasok ng US sa bansa at ang pagkilos ng mga patriyotikong mamamayan para palayasin ang mga tropang Amerikano. Puspusan silang nagpoprotesta sa pamamagitan ng mga pagkilos sa lansangan, pulong-masa, pag-aaral, paglalabas ng propaganda, pangkulturang pagtatanghal,

Kailangan pa ng higit at puspulang pag-abot, paglilinaw, pag-oorganisa at pagpapakilos sa higit na nakararaming mamamayan upang makamit ang malawak na pagkakaisa ng sambayanan sa paglaban sa imperyalistang dominasyon at panghihimasok.

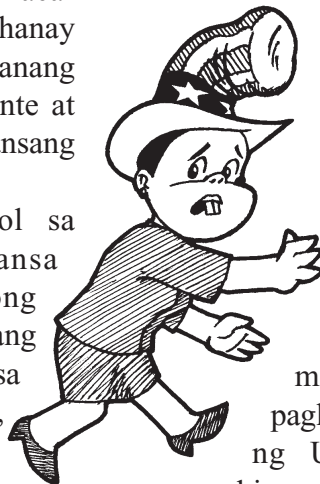
pag-iipon ng mga lagda at iba pang anyo ng kolektibong pagkilos. Mayroon ding ligal na paghamon sa mga reaksyunaryong korte. Sa ibayong dagat, may mga pagkilos din ang mga patriyotikong Pilipino at iba pang pwersang anti-imperyalista.

Kasabay ng mga ito, kailangan pa ng higit at puspulang pag-abot, paglilinaw, pag-oorganisa at pagpapakilos sa higit na nakararaming mamamayan upang makamit ang malawak na pagkakaisa ng sambayanan sa paglaban sa imperyalistang dominasyon at panghihimasok. Kailangang kontrahin ang maka-imperyalistang propagandang ibinubuga ng rehimen.

Kailangang ilantad ang katangian ng imperyalismo at ang pagsasamantala at pang-aapi nito sa bansa at sa mamamayan; ang malakolonyal na katangian ng lipunan at papet na katangian ng gubyrno ng Pilipinas; ang kasaysayan ng imperyalistang agresyon at pananakop ng US sa bansa; ang mga estratehikong pang-ekonomya, pampulitika at pangmilitar na interes ng US sa Pilipinas at Asia-Pacific; at ang tunay na mga layunin sa muling pagpasok dito ng mga tropang Amerikano.

Ang pagtataguyod ng rehimeng Macapagal-Arroyo sa armadong panghihimasok ng US ay kailangang labanan ng rebolusyonaryong kilusan at ng mamamayan nang walang kapaguran. Kinakailangang ubos-kayang kumilos ang mamamayan upang pagbayarin nang mahal ang rehimeng Macapagal-Arroyo sa todo-todong pagpapakatuta sa imperyalismong US at kataksilan sa mamamayang Pilipino.

Kailangang kumilos ang mamamayan upang hindi na patagalin pa sa poder ang rehimeng Macapagal-Arroyo, katulad ng pagbabagsak sa rehimeng Estrada noon. Dapat mahigpit na panghawakan ang paglaban sa armadong panghihimasok ng US at alinpamang papet na rehimeng magtataguyod nito. **AB**

Ang panunumbalik:

Armadong panghihimasok ng US sa Pilipinas

SPECIAL OPERATION FORCES NG US, LUMAPAG NA SA BASILAN. Lulan ng MH-47 Chinook *helicopter*, mula nitong Pebrero 17 magkakasunod na lumapag sa himpilan ng 103rd Infantry Brigade ang iba't ibang grupo ng 160 kumandong Green Beret na nakatakdang pumasok sa Basilan upang tugisin ang Abu Sayyaf. Samantala, sampung sundalo ng US Green Berets ang namatay nang bumagsak ang sinasakyang Chinook *helicopter* nitong Pebrero 22. Katulad ng *army helicopter* na umano'y pinaputukan sa ere noong Pebrero 10 sa bandang Isabela, walang kasamang Pilipinong sundalo ang mga Green Beret. Labag ito sa mga mismong patakaran ng Visiting Forces Agreement.

“TERMS OF REFERENCE”, PINIRMAHAN. Nitong Pebrero 13, pinirmahan ng gubyerno ng US at Pilipinas ang Terms of Reference (ToR) upang masimulan na ang Balikatan 02-1, labintatlong araw makaraan dumating ang mga tropang Amerikano. Nilalaman ng ToR ang mga alituntunin sa paglulunsad ng Balikatan 02-1.

Pumirma para sa gubyernong US si Roberts Fitts, *charge d'affaires* ng embahada ng US sa Pilipinas. Sa panig ng gubyernong Macapagal-Arroyo, ang pinapirma ay si Assistant Foreign Secretary for American Affairs Minerva Falcon. Nais sana ng gubyerno ng Pilipinas na ang Foreign Affairs Secretary, si Teofisto Guingona, ang pumirma sa dokumento pero minaliit ng US ang ToR at tumangging pumirma ang upisyal ng US na dapat katapat ni Guingona, si Secretary of State Colin Powell.

Ipinagmalaki ni Macapagal-Arroyo na ang pagkakaroon ng ToR ay bunga ng paggigiit niya na maisulat ang mga alituntunin ng Balikatan 02-1 upang “mapawi ang pangamba na ang pagsasanay ay di lamang pagsasanay at na ang ating soberanya ay pahihinain nito”. Subalit iwinaksi pa rin ito ng

mga patriyotikong organisasyon at ng maraming mamamayan dahil hindi lubusang matakpan ng ToR ang katangiang operasyon ng Balikatan 02-1. Pinatutunayan nito na armadong interbensyon sa panloob na usapin ang sadya ng mga tropang Amerikano sa Mindanao.

US AT WORLD BANK, NAMUMUHUNAN SA MINDANAO. Nakatakdang magpasok ng \$20.2 milyon ang US sa Mindanao ngayong taon para sa tinatawag nitong “kaunlaran”. Gayundin, magpapasok ang WB ng \$35 milyong “development assistance” sa susunod na limang taon. Sinabi ng WB na madadag dagan pa ito oras na “maibalik ang batas at kaayusan”, isang malinaw na pagsuporta sa Balikatan 02-01 at, sa katunayan, kabayaran sa pagsuko ng rehimen sa pambansang soberanya at pagbibigay ng buong laya sa kagustuhan ng US na manghihimasok sa bansa.

ANG BUTANGERANG SI MACAPAGAL-ARROYO. Gaya-gaya sa butangerong amo niyang si George W. Bush, nitong Pebrero 8 buong-kagaspangang inalipusta ni Macapagal-Arroyo ang mga kumontra sa Balikatan 02-1. Tinagurian niya ang mga itong “tagapagtanggol ng mga terorista, kasosyo sa negosyo ng mga mamamatay-tao, at kalaguyo ng Abu Sayyaf”.

Kabi-kabila ang pagtuligsa sa pahayag na ito ni Macapagal-Arroyo. Kinundena ito ng mga patriyotiko at militanteng pwersa at maraming mamamayan. Binatikos din ito ng ilang kapartido niya, kabilang sina Sen. Manuel Villar at Sen. Joker Arroyo.

ARAW-ARAW ANG MGA PROTESTA. Halos araw-araw ay may mga aksyong protesta laban sa Balikatan 02-1 sa iba't ibang lugar sa bansa.

Sa Kamaynilaan sunud-sunod ang mga

protesta ng mga estudyante at iba pang mga grupo sa harap ng embahada ng US. Marahas na binubuwag ang kanilang mga piket at rali laban sa Balikatan 02-1 at sa armadong panghihimasok ng US sa bansa.

Nitong Pebrero 4, kasabay ng paggunita sa ika-103 anibersaryo ng digmaang Pilipino-Amerikano, inilunsad ng libu-libong militanteng mamamayan ang “pambansang araw ng protesta laban sa panghihimasok ng US”. Sa Butuan City, nagmartsa ang mga residente at nagsisigaw ng mga islogang anti-imperyalistang US. Sa Baguio City naman, nagsagawa ng mga katutubong sayaw sa lansangan ang mga pambansang minorya habang sinusunog ang bandila ng US. Nagkaroon din ng mga pagkilos sa harap ng embahada ng US sa Maynila, Clark Field sa Angeles, Pampanga; Cebu; Davao; Naga at iba pang lunsod sa Pilipinas.

Nitong Pebrero 6, binuo ng 54 organisasyon ng mamamayan, tatlong panrehiyong koalisyong, tatlong alyansang sektoral at 75 prominenteng indibidwal ang Out with US Troops Now! o OUT NOW!, isang pambansang koalisyong laban sa panghihimasok ng US. Layunin ng koalisyong na mag-ipon ng isang milyong lagda laban sa Balikatan.

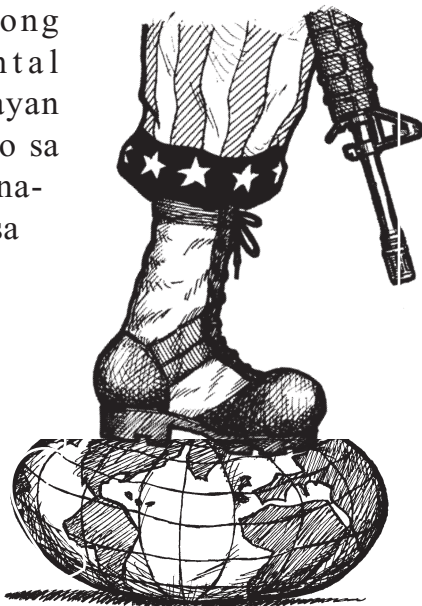
Sa Davao, umabot sa 7,000 ang mga nagprotesta at pumirma sa isang manipesto laban sa Balikatan.

Nitong Pebrero 15, isang *caravan* laban sa Balikatan ang inilunsad ng BAYAN sa Cebu City. Tumungo ito sa Benito Ebuena Airbase sa Mactan, Lapu-lapu City. **AB**

Ibayong pagyurak
sa soberanya ng mga bansa

Doktrinang Bush

Sa moderno at sibilisadong mundo, pundamental na prinsipyo sa ugnayan ng mga bansa ang pagrespeto sa pambansang soberanya. Pina-kasaligang prinsipyo ito sa pagbubuo ng United Nations matapos ang Ika-lawang Digmaang Pandaigdig. Itinataguyod rin ito ng iba't iba pang pandaigdigang institusyon at kumperensya. Higit pa itong pinalawig sa mga prinsipyo tulad ng pagrespeto sa karapatan ng

mga bansa sa pagpapasya-sa-sarili, di panghihimasok sa internal na usapin ng ibang bansa, pagkilala sa teritoryal na integridad ng bawat isa, pagkakapantay-pantay ng mga bansa, mapayapang pakikipamuhay at hindi pagsasalakayan.

Sa nakaraang 50 taon, paulit-ulit na nilabag ng US ang soberanya ng mga bansa sa paggigiit nito ng imperyalistang interes sa lahat ng dako ng mundo. Isinagawa ito sa Vietnam, Laos, Cambodia, Korea, Yugoslavia, Iraq, Nicaragua, Panama, Haiti, Grenada at iba pang mga bansa.

Sa paglunsad ng gerang agresyon laban sa Afghanistan at pagdeklara ang “gerang walang hangganan”, binubuksan ng imperyalismong US ang bagong kabanata ng walang kapantay na paglapastangan at pagbalewala sa prinsipyo ng pambansang soberanya at mga kaakibat na alituntunin sa ugnayang internasyunal.

Noong nakaraang taon, buong-buong inangkin ng US ang karapatang salakayin ang Afghanistan nang walang anumang pagkilala sa kalayaan nito bilang isang bansa. Sinamantala ng imperyalismong US ang mga pag-atake noong Setyembre 11, 2001 upang ideklara ang “gerang kontra-terorismo” at bigyang-katwiran ang agresyon nito sa Afghanistan. Upang buuin ang isang multinasyunal na “koalisyong kontra-terorismo” para suportahan ang naturang gera, mabigat nitong ipinataw ang

“Doktrinang Bush”, sundan sa pahina 6

Pinalaking badyet pandigma ng US

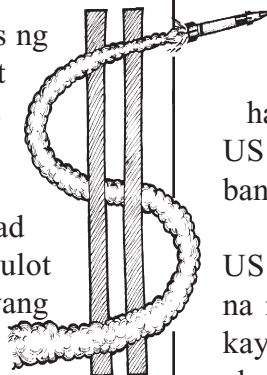
PARA SA MAS MASAHOL PANG PANDAIGDIGANG agresyon, militarismo at pandirigma ng imperyalismong US ang ipinanukala ni George W. Bush na \$2.128 trilyong pambansang badyet para sa 2003. Idineklara ni Bush na “ang depensa ng US ang numero unong prayoridad” sa badyet.

Ilalaan ang \$379 bilyon o 18% ng badyet sa pagpapalakas ng militar ng US at pandaigdigang paglalalatag nito. Mas malaki ito nang \$48 bilyon o 14.5% kumpara sa kasalukuyang badyet para sa militar ng US. Hihigitan rin nito ang dating ruok ng gastos sa pagpapalakas-militar ng US noong unang bahagi ng dekada 1980 sa panahon ng gubyerno ni Ronald Reagan.

Sa naturang badyet pangmilitar, may nakalaan nang \$27.2 bilyong gagastusin para sa paglulunsad ng mga gera ng US sa 2003, kabilang ang \$10 bilyon para sa *military contingencies* o di inaasahang pangangailangang militar. Ginamit na pamantayan para rito ang mahigit \$1.8 bilyong ginastos ng US sa bawat buwan ng gera nito sa Afghanistan.

Mula 2003 hanggang 2008, ipatutupad ang limang-taong programa para sa pagpapaunlad ng mga sandata. Maglalaan ang US ng \$408 bilyon para rito. Mahigit \$1 bilyon dito ay ilalaan sa pagpapaunlad at pagpaparami ng Joint Direct Attack Munition (JDAM) at *laser-guided bombs* at mga katulad na sandatang gumagamit ng pinakaabanteng teknolohiya upang eksaktong tumama ang mga ito sa target.

Dahil sa todo-todong pagbubuhos ng gastusing-militar, lalaki ang depisit sa badyet ng US sa mga susunod na taon. Mababawasan din nang malaki ang inilalaan sa mga panlipunang pangangailangan ng mamamayan, tulad ng kalusugan at edukasyon. Magdudulot ito ng ibayong kahirapan sa mamamayang Amerikano. **AB**

“Doktrinang Bush”, mula sa pahina 5

sariling kapasyahan sa lahat ng bansa sa mundo sa pamamagitan ng pagbabanta ng mga parusang pang-ekonomya o pagsalakay-militar sa alinmang bansang di umanib sa “koalisyon”.

Bunsod ng bruskong diplomasya ng US at pakikipagkutsabahan ng mga papet nitong rehimen, 136 na bansa ang “tumulong” sa US, kabilang ang 89 na bansang “pumayag” sa paglipad ng mga eroplanong militar ng US sa kanilang himpapawid, 76 na “nagpahintulot” sa paglapag ng mga eroplanong militar ng US sa kanilang teritoryo at 23 “nag-alok” na gamitin ang kanilang bansa bilang lunsaran ng mga opensibang operasyon ng mga tropang Amerikano. Kung tutuusin, ang lahat ng ito’y katumbas ng bahagi hanggang lubusang pagsuko ng kasarinlan ng kanilang mga bansa.

Noong Enero 31, lalo pang pinilipit ni Bush ang kamay ng ibang bansa. Diretsahang nagbanta ang hepeng butangero ng imperyalismo na yayapakan nito ang alinmang bansang hindi susunod sa pasya nito. Sa kanyang State of the Union Address (talumpati tungkol sa pambansang kalagayan) sa harap ng kongreso ng US, idineklara niyang “kung hindi sila (ang ibang bansa) kikilos, Amerika ang kikilos”. Isa itong deklarasyong lipos ng arogansya at tahasang paglapastangan sa karapatan ng mga bansa na magpasya sa sarili. Unilateral na itinatakda ng US ang pagkilos ng mga bansa sa daigdig ayon sa mga dikta nito.

Isang “doktrinang Bush” ang pinaiiral ngayon ng imperyalismong US: ipinangingibabaw ang “paglaban sa banta ng terorismo” bilang nakapangyayaring prinsipyo sa ugnayan ng mga bansa, upang bigyang-katwiran ang paglulunsad ng “gerang walang hangganan” at ang tahasang pananalakay ng US sa alinmang bansa para tugisin ang mga banta sa monopolyo-kapitalistang interes nito.

Pilit na ipinalalamon ng imperyalismong US sa internasyunal na komunidad na higit na importante ang bagong “doktrinang Bush” kaysa anupamang prinsipyong nagsasaalang-alang sa kalayaan at soberanya ng mga bansa.

Hindi kagulat-gulat kung gayon na matapos pag-initan ang al Qaida at ibagsak ang rehimeng Taliban sa Afghanistan, inihanay ni Bush bilang “Axis of Evil”, o sentro ng kasamaan, ang North Korea, Iraq at Iran—mga bansang may rekord ng paglaban sa US at pagtutol sa pagpapataw ng imperyalistang kapangyarihan sa kani-kanilang bansa.

Nitong nakaraang mga taon, nagtatago pa ito sa likod ng mga multilateral na pagkilos, tulad ng paggamit sa UN at sa Multinational Peacekeeping Force upang ikubli ang pagsalakay nito sa Iraq at Yugoslavia. Ngayon ay kumikilos na ito nang isahang-panig at walang pagsangguni kanino man—laluna sa usapin ng pagpapadala ng mga pwersang militar—saan mang panig ng mundo. Pinangangambahan na ito kahit ng ibang mga imperyalistang bansa.

Agresibong naghahanda, naghahanap at lumilikha ang digmaan ang US. Layunin nitong higit na pasaklawin at palalimin ang imperyalistang hegemonya at “globalisasyong” patakaran nito. Hangarin ng US na bigyang-sikad at iahon mula sa resesyon ang pumapalya nitong ekonomya sa pamamagitan ng higit pang pagpiga sa mga neokolonya at pagpapalakas ng industriyang pandigma nito. Ipinapataw nito ang kapangyarihang pangmilitar sa iba’t ibang panig ng mundo upang supilin ang anti-imperyalista at rebolusyonaryong paglaban ng mga mamamayan ng daigdig.

Ang mismong walang kaabug-abog na paglapastangan sa mga karapatan ng mga bansa, pagwawasiwas ng lakas at kapangyarihan sa buong mundo, at ibayong pagpapahirap na idudulot nito sa mamamayan ng daigdig ay bubwelta rin sa imperyalismong US. Anumang kagyat na pakinabang na matatamo ng imperyalismong US sa pagsagasa sa mga karapatan at kapakanan ng mga bansa at mamamayan ng daigdig ay tiyak na may katumbas na mas mabibigat na pinsalang matatamo nito sa pangmatagalan kundi man sa kagyat. Titindi ang galit at lalakas ang paglaban ng lahat ng sinasalanta at pinahihirapan ng imperyalismo hanggang tuluyan nang maibabagsak ang pang-aapi at pambubusabos nito sa buong mundo. **AB**

Doktrinang Bush, binabatikos sa buong mundo

MATINDING BATIKOS ANG INAANI NGAYON NG bagong “doktrinang Bush” at kaakibat nitong “gerang walang hangganan”. Lumalawak at lumalakas ang mga protesta ng mga progresibo at demokratikong pwersa at mamamayan sa loob mismo ng US at iba’t ibang panig ng mundo.

Kasabay nito, lumalaganap ang matitinding pagbatikos mula China at Russia hanggang sa mga alyadong bansa ng US sa Europe at South America. Maaari itong humantong sa pandaigdigang pagkakahiwalay ng US.

Tinuligsa ng Ministry of Foreign Affairs ng China ang deklarasyon ni Bush ng pagpapalawak ng gerang agresyon ng US. Nagbabala ang China na magkakaroon ng “seryosong kahihinatnan” ang deklarasyon ni Bush kung aktwal na susundan ito ng mga aksyong militar.

Binatikos din ni Vladimir Putin, Prime Minister ng Russia, ang pagpapalawak ng US ng gera sa Afghanistan at pagdadala nito saanmang bahagi ng daigdig.

Sinabi ni French Foreign Minister Hubert Vedrine na nababahala ang France sa “simplistiko at unilateral” na paggawa ng US ng mga desisyon “batay sa sariling pananaw sa mundo at sa sariling interes” at sa kaakibat na pagpapalawak ng gera laban sa “terorismo” lampas sa Afghanistan. Binatikos din niya ang ginagawa ng US na “paglilimita sa pagpapasya-sa-sarili, soberanya at kalayaan sa pagkilos ng iba pang bansa sa daigdig”.

Matindi rin itong binatikos ni Chris Patten, External Affairs Commissioner

“Binabatikos”, sundan sa pahina 6

ng European Union, sa harap ng pulong sa Spain ng mga *foreign minister* ng Europe.

Ayon kay Patten, dapat pumusisyon na ang mga Europeo laban sa "unilateral na pananagasa" ngayon ng US. Ang pusisyon ni Patten ay sinuportahan ng lahat ng dumalo sa pulong.

Samantala, dumistansya ang Japan sa deklarasyon ni Bush nang ipinahayag ni Prime Minister Junichiro Koizumi na patuloy na bukas ang kanilang pintuan sa pakikipag-usap sa

Iraq, Iran at North Korea. Inilinaaw niyang "May sariling paraan ang Japan na iba sa US".

Ayon naman sa World Social Forum's Peace Conference (WSFPC), ang US ay "nagpapataw sa daigdig ng mga kagustuhan nito sa pamamagitan ng dahas", "lumikha na ng bagong klima ng *Cold War* sa daigdig" at umaakto nang "permanenteng ahente ng teror" sa daigdig. Dumalo sa kumperensyang ito ang ilang humahawak ng Nobel

Peace Prize at iba pang personaheng nagtataguyod ng kapayapaan sa daigdig. Ayon pa sa WSPC, "malinaw na nawalan na ng papel ang United Nations".

Kinundena rin ng World Parliamentary Forum (WPF) ang pagdedeklara ng US sa Iran, Iraq at North Korea bilang "Axis of Evil" at mga bagong target ng "unilateral na atakeng militar" ng US. Dinaluhan ang pulong ng WPF ng 1,155 mambabatas at upisyal mula sa 40 bayan. **AB**

NORTH KOREA HANDANG LUMABAN SA AGRESYONG US

"KUNG GUSTO NG US NG DIGMAAN, WALANG IBANG OPSYON ang aming sandatahang pwersa at ang mamamayang Koreano kundi ang lumaban". Ito ang ipinahayag ni Pak Gil Yon, ambasadador ng North Korea sa United Nations, nitong Pebrero 7 bilang reaksiyon sa talumpating State of the Union ni Presidente Bush. Sinabi ng ambasadador na, sa pagturing ng US sa North Korea bilang bahagi ng tinatawag nitong "sentro ng kasamaan", kulang na lang na magdeklara ng digma ang US.

Noong Pebrero 8, epektibong sinagkaan ni Bush ang negosasyon para sa unipikasyon ng dalawang Korea nang ipataw nito ang prekundi syong dapat alisin ang North Korea ang ilang tropa nito sa hangganan ng South Korea.

Sinabi pa ng ambasadador, "Lagi kaming handang humarap sa negosasyon at usapan sa US upang lutasin ang mga isyung panseguridad, ngunit ang ganitong mga negosasyon ay dapat nakabatay sa pagkakapantay-pantay at walang mga prekundi syon."

Dahil malakas ang pagtutol ng gubyerno at mamamayan ng South Korea sa planong agresyon ng US sa North Korea at hinahangad nilang makamit ang mapayapang pag-iisa ng dalawang Korea, napilitan si Bush na iatras muna ang kanyang banta sa North Korea. **AB**

PAGPAPAALIS SA MGA AMERIKANONG "TAGAPAYONG MILITAR" SA COLOMBIA, IGINIIT NG FARC

IGINIIT NG FUERZAS ARMADAS REVOLUCIONARIAS de Colombia (FARC), prinsipal na rebolusyonaryong pwersa sa Colombia, na bago sila pumayag sa isang tigil-putukan sa gubyerno ni Presidente Andres Pastrana ay agad na paalisin ang mga Amerikanong "tagapayong militar" sa bansa. Ayon sa pahayag ng FARC, "ang mga dayuhang tagapayong militar, sa partikular, mga Amerikano, ay imbwelto sa walangdangal na paglapastangan sa ating pambansang soberanya."

Iginigiit din ng FARC ang pagtigil ng Plan Colombia, ang kontra-insurhensyang programa ni Pastrana na nagbabalatkayong antidroga. Pangunahing umaasa ang Plan Colombia sa ayudang militar mula sa US. Bukod sa FARC, may iba pang rebolusyonaryong pwersa sa Colombia gaya ng Ejercito de Liberacion Nacional (ELN). Sangkatlo na ng pambansang badyet ng Colombia ang ginugugol sa paglaban sa mga rebolusyonaryong pwersa, kaya kamakailan ay ipinanukala ni Presidente Bush ng US na dagdagan pa ang \$1.3 bilyong taunang ayudang militar sa Colombia. **AB**

Ang kapangyarihang militar ng US sa Asia-Pacific

Ang armadong interbensyon ng mga tropang Amerikano sa Pilipinas ay bahagi ng pangkabuuang estratehiyang militar ng imperyalismong US sa Asia-Pacific. Alinsunod ito sa pagpapanatili ng “credible power projection” (pagpapamalas ng kapangyarihan) sa pamamagitan ng pagtatalaga ng humigit-kumulang 100,000 tropa sa rehiyon. Nakasaad ito sa “Security Strategy Report for the Asia-Pacific Region” ng US Department of Defense noong 1995 at 1998.

Sa kasalukuyan, mayroong 73,000 tauhang militar ang US sa mga base militar nito sa Japan (36,930) at Korea (35,952). Mayroon din itong 17,150 tropa na nakabase sa mga barkong pandigma ng Seventh Naval Fleet na lumilibot sa Pacific Ocean.

Kung ibibilang ang mga tropa nitong nakabase sa Guam, Hawaii at iba pang isla sa Pacific Ocean na saklaw ng teritoryo ng US, aabot sa 300,000 sundalong Amerikano ang nakaistasyon sa rehiyon. Dalawampung porsyento ito ng pangkabuuang pwersa ng US Armed Forces. Ito ang pinakamalaking bulto ng kanilang mga pwersa na nasa labas ng kanilang kontinente.

Kaiba sa Europe kung saan may alyansang militar ang US at ng iba pang bansa sa anyo ng North Atlantic Treaty Organization (NATO), solong-solong nakapamamayagpag ang US sa rehiyong Asia-Pacific.

Direktang may kaugnayan sa pangangalaga ng mga pang-

ekonomyang interes ng US ang latag ng militar nito sa rehiyon. Ang Asia-Pacific ang pinagtatambakan ng mga kalakal ng US. Umaabot sa \$150 bilyon ang pamumuhunan nito at \$500 bilyon taun-taon ang kalakalan nito sa rehiyon. Narito ang isa sa pinakamalalaking pinagkukunan ng US ng murang hilaw na materyales at lakas-paggawa.

Sa Quadrennial Defense Review (pagtatasa ng depensa) ng Pentagon noong Setyembre 30, 2001, isinasaad na kailangang madagdagan ang mga “access and infrastructure agreements” ng US sa Asia dahil sa pag-usbong ng isang karibal na kapangyarihang militar sa rehiyon na mayroong makapangyarihang base, ang China. Ang mga “access and infrastructure agreements” ay mga kasunduang nagbubukas sa mga tropang Amerikano sa pagpasok at paghimpil sa bansa at paggamit ng mga imprastruktura rito.

Isang estratehikong layunin ng malakas na pagpasisyon ng

militar ng US sa Asia ang pagsalikop sa China dahil may pinakamalaking pamilihan ito hindi lamang sa Asia kundi sa buong mundo. Nais ng US na kontrolin ang mga rutang pangkalakalan upang makontrol ang pamilihan sa China at tiyaking hindi ito lubusang kikilos nang nagsasarili at kontra sa interes ng US.

Batay din sa estratehiyang panseguridad na binuo ng US para sa Asia-Pacific noong 1995 at 1998, pangunahing layunin ng napakalaking pakat ng pwersa ng US at mga bilateral na alyansang militar sa Asia-Pacific ang sumusunod: direktang pangasiwaan at sanayin ang mga armadong hukbo ng mga neokolonya at gawing imbakan ng mga gamit at pinaglumaang kagamitang militar ang mga bansa nito, magsilbing kontra-timbang sa China at panangga sa lakas militar ng nagsasariling North Korea, at kagyat nang magpwesto ng mga pwersang panalakay

laban sa umuusbong at lumalakas na mga anti-imperyalista at rebolusyonaryong kilusan sa rehiyon.

Hindi na lamang mga bansang kaaway ng imperyalismong US (tulad ng China at North Korea) o kaya “mga komun na kaaway” ng mga internasyunal at rehiyunal na alyansang binubuo nito ang tuwirang haharapin ng mga sandatahang pwersa ng US. Sesentruhan din nito ang mga “bantang internal”

laluna sa mga mala- kolonya. Para rito, pinalawig at pinalawak ang programang “pagsasanay” ng mga tropa sa iba’t ibang dako ng daigdig. Nakatuon ang mga “pagsasanay” na ito sa pagpapalakas sa tinatawag nitong “foreign internal defense” (pakikialam sa internal na depensa ng ibang bansa), na kung minsa’y nakapakete sa mga kampanyang “kontra-terorismo” at kontra-droga. Ayon sa Doctrine for Special Forces Operations, layunin nitong “organisahin, sanayin, payuhan at tulungan” ang mga pwersang militar ng ibang bansa “upang mapalaya at maproteksyunan ang interes nito mula sa subersyon, kawalan ng pag-iral ng batas at insureksyon”. Balak ng imperyalismong US para sa programa ng “foreign internal defense” nito sa Pilipinas na tuwirang harapin din ang Bagong Hukbong Bayan at Moro Islamic Liberation Front.

Susi sa estratehiyang “panse- guridad” ng imperyalismong US sa Asia-Pacific ang alyansa at

kooperasyon sa pagitan nito at ng Japan. May mga kasunduang panseguridad na namamagitan sa dalawa na kinatatampukan ng tuluy-tuloy na pananatili ng mga base at iba pang pasilidad militar ng US sa Japan, pagsasanay ng US sa Self-Defense Force ng Japan at pag-aambag ng Japan sa mga

Pinalalakas ang “foreign internal defense” (pakikialam sa internal na depensa ng ibang bansa), na kung minsa’y nakapakete sa mga kampanyang “kontra-terorismo” at kontra-droga.

gastusin sa pananaliksik at pag- papaunlad ng mga sopistikadong sandata.

Bukod sa pagpapanatili ng mga base militar sa Japan at South Korea, tinitiyak ng US na mayroon itong layang makapasok sa iba’t ibang bansa sa rehiyon sa pamamagitan ng mga kasunduang pansuporta. Kabilang dito ang pagkamit ng “access rights” (karapatang pumasok at humimpil) para sa kanilang mga sandatahang pwersa sa Australia, Indonesia, Singapore, Thailand, Malaysia at Brunei. Ang pagkakamit ng “access rights” ang paraang ginagawa ng US para makapagpasok pa rin ng sariling mga tropa sa mga kalagayang wala itong permanenteng base militar sa kasundong bansa. Pero kung tutuusin, tinatransporma nito bilang malalaking base militar ng US ang mga naturang bansa.

Sa Pilipinas, pilit na inilulusot ng rehimeng Macapagal-Arroyo ang pagbibigay ng “access rights” sa pamamagitan ng isang ehekutibong kasunduan. Sikretong binuo nina Macapagal-Arroyo at Bush noong Nobyembre 2001 ang isang Mutual Logistics Support Agreement (MLSA)*. Subalit dahil sa matinding pagbatikos at protesta ng mamamayan at maging ng reaksiyunaryong oposisyon, napilitan ang rehimeng itanggi ito at sabihing borador pa lamang ang napirmahan. Sa gayon, hindi magamit ng rehimen ang naturang kasunduan upang palabasing lehitimo ang pagpasok ng mga dayuhang tropa sa bansa at naoobliga itong gumawa ng kung anu-anong iba pang ligal na palusot.

Nagtatayo ang US ng permanente at di permanenteng mga base militar sa iba pang bahagi ng Asia. Kabilang ang mga bagong base militar sa Uzbekistan, Tajikistan, Kyrgyzstan, Pakistan at India sa Central at South Asia.

Naglulunsad rin ang US ng mga pagsasanay sa iba’t ibang pambansang hukbo sa rehiyon. Dagdag sa Pilipinas, mayroon itong mga inilulunsad na pagsasanay sa mahigit 150 bansa, kabilang ang Australia, Thailand, Singapore, Japan, Korea, Indonesia at Russia. **AB**

*Tingnan ang pagtalakay sa MLSA sa artikulong “Mga tropang Amerikano: Muling nagbabase sa Pilipinas”, AB Enero 2002.

BALIK-TANAW: DANTAONG PANANALANTA NG IMPERYALISMONG US

ITINATAMPOK NG **AB** SA ISYUNG ITO ANG MGA SUMUSUNOD NA ARTIKULO NA NAGBABALIK-TANAW SA PAMBUBUSABOS NG IMPERYALISMONG **US** SA MAMAMAYANG PILIPINO AT SA MADUGONG KASAYSAYAN NG DOMINASYON NITO SA **PILIPINAS**. SA PAMAMAGITAN LAMANG NG PAG-AARAL SA KASAYSAYANG ITO NG **PILIPINAS** MAAARING LUBOS NA MAUNAWAAN ANG KASALUKUYANG MGA PATAKARAN AT HAKBANGIN NG **US** SA BANSA, KABILANG NA ANG KASALUKUYANG ARMADONG PANGHIHIMASOK NITO SA **MINDANAO**.

Sa mga nagdaang Balikatan

Mga paglabag sa karapatan ng mamamayan

Upang maging katanggap-tanggap ang pagbabalik ng mga tropang Amerikano sa Pilipinas, pilit silang inilalarawan na may mataas na pagrespeto sa karapatang-tao at pagsasaalang-alang sa mga lokal na kaugalian. Nais ng rehimen na maibaon na sa limot ang mga pang-aabuso ng mga tropang Amerikano sa mga nagdaang pagsasanay, bukod pa sa pahirap na sinapit ng sambayanang Pilipino mula pa nang saklutin ng US ang bansa.

Sa halip na tulungang mabigyang katarungan ang mga biktima, ang papet na gubyerno pa ang nagsisilbing tagapag-ayos ng mga kaso pabor sa mga pwersang US. Sinasabi pa ngayon ng rehimen ng Macapagal-Arroyo na kailangang magpasalamat ang taumbayan sa “pagtulong” ng US sa “gerang kontra-terorismo”.

NOONG AGOSTO 21, 2000, NAMATAY SINA ARNELO Gabiola, 18, at Rolley Narvares, 17, ng Toledo, Cebu nang masabugan ng granadang iresponsableng iniwan ng mga tropang Amerikano na lumahok sa pagsasanay na ginanap doon. Nasugatan din sa insidente si Jordan Villarina, 11. Walang permiso ang US Navy SEALs at Philippine Navy na gamitin bilang *firing range* ang pinagdausang lugar. Hindi rin naglabas ang mga ito ng babala sa publiko bago sila nagpaputok sa lugar. Hindi na pinanagutan ng mga tropang Amerikano ang kanilang iresponsibilidad,

ni ang mga nalabag na probisyon ng Visiting Forces Agreement (VFA)

at mga panuntunan sa pagsasanay. Upang mapatahimik ang mga pamilya ng mga biktima, sinuhulan sila ng mga nagdaan at kasalukuyang rehimen.

Sinuhulan din ng \$5,000 si Marcelo Batistil, isang drayber ng taksi, upang iatras ang kanyang asunto laban sa tatlong sundalong Amerikanong bumugbog sa kanya noong Marso 6, 2000 habang nagaganap ang Balikatan. Nagreklamo si Batistil nang tumangging magbayad ng pamasahang mga sundalo kaya pinag-itan siya ng mga ito. Kahit sa mga probisyon ng VFA, ang tatlo ay dapat kaagad na inaresto ng lokal na awtoridad upang litisin sa mga korte ng Pilipinas. Subalit tumanggi ang US na isuko ang tatlo at pinatakas pa patungong US.

Sa isang *naval exercise* ng Balikatan noong Pebrero 2000, apat na beses na sumala sa target ang pambobomba ng mga tropang kalahok sa pagsasanay. Tinamaan ng mga bomba ang Talisayin, isang baryo ng mga mangingisda sa Zambales. Bunga nito, 10-15 pamilya roon ang takot at walang kalaban-labang lumikas. Sa kabila ng malinaw na pagkakamali laluna’t may mga naninirahan doon, nagmatigas ang mga upisyal ng Philippine Navy na saklaw umano ng target ang lugar. Ngunit ni

hindi muna pinalikas, ni inabisuhan ang mga naninirahan sa lugar bago ginawa ang pagbobomba.

ANG AFP AY MARAMI RING KASO NG walang-pakundangang pagsagasa sa mga karapatan at kapakanan ng mamamayan, alang-alang sa interes ng mga tropa ng US na kalahok sa Balikatan.

Noong Disyembre 1999, bilang paghahanda sa Balikatan 2000, sinunog ng mga tropa ng SAF, 24th IB, 68th IB, 69th IB, 71st IB, 703rd Bde Training Unit at ISAFP ang daan-daang bahay sa mga bundok ng San Marcelino at San Felipe sa Zambales, Dinalupihan sa Bataan, at Floridablanca, Lubao at Porac sa Pampanga. "Paglilinis" diumano ito sa erya na pagdadausan ng mga pagsasanay-militar. Maramihang inaresto at pinagbubugbog ng naturang mga tropa ang mga residenteng Aeta.

Noong Pebrero 2000, nagpataw ng blokeyo sa pagkain ang AFP sa mga Aeta sa Sityo Palis, Baytan at Maquisquis sa Loob Bunga *resettlement area* sa Botolan, Zambales. Sapilitan ding pinalayas ng mga sundalo ang ilandaang pamilyang Aeta mula sa Sityo Tarukan, Barangay Sta. Ana, Capas, Tarlac. Ginawa ito upang "linisin" ang lugar na malapit sa Crow Valley *bombing and gunnery range* na gagamitin sa Balikatan. **AB**

Pananalanta sa panahon ng mga base militar ng US sa Pilipinas

Naging mapait na karugtong ng naunang madugong kasaysayan ng pagsaklot ng US sa Pilipinas ang inilagi ng mga base militar ng US dito mula 1947 hanggang 1991. Dulot ito ng pwersahang pagpataw ng imperyalistang hegemonya sa rehiyong Asia-Pacific at pagsupil sa anti-imperyalista at antipasistang kilusan.

Sa 55 taong pamamalagi ng mga base militar ng US sa Pilipinas, nagkaroon ng mahabang listahan ng mga krimen ang mga tropang Amerikano laban sa mamamayan. Mula 1980 hanggang 1987 lamang, 3,211 na ang naitalang kaso ng pang-aabuso ng mga sundalong Amerikano laban sa mga Pilipino.

"KONTRA-INSURHENSYA". Ang pananatili ng mga base militar ng US sa Pilipinas ay mahigpit na nakakawing sa mga pakanang kontra-rebolusyonaryo. Sa huling bahagi ng dekada 1940, ginamit ang mga tropang militar ng US sa pagtugis sa Hukbong Bayan Laban sa Hapon at Hukbong Mapagpalaya ng Bayan.

Mula 1950-79, may 16,370 Pilipinong upisyal na sinanay sa ilalim ng International Military Education and Training ng Joint U.S. Military Advisory Group. Bahagi ito ng pagsubok sa Pilipinas ng doktrinang "kontra-insurhensya" na ginamit ng US sa Vietnam. May malaking kinalaman ito sa pagsasanay ng lokal na reaksyunaryong hukbo sa panunupil sa mga rebolusyonaryong pwersa at lumalabang mamamayan.

Ginabayan at idinirihe rin ng US ang mga operasyong militar ng lokal na mga sandatahang pwersa laban sa mga pwersang rebolusyonaryo. Alinsunod sa direksyon ng mga Amerikanong upisyal mula sa Clark Air Field, binomba ng Philippine Air Force noong 1972 ang maraming lugar sa prubinsya ng Isabela na pinagsuspetsahang binabasehan at ginagalawan ng Bagong Hukbong Bayan. Regular din noong nagsasama at nagkoordinang mga lokal at dayuhang tropa sa paniniktik, pag-iimbestiga at pagpapatrulya sa labas ng Clark Field at iba pang base militar

"Pananalanta...", sundan sa pahina 13

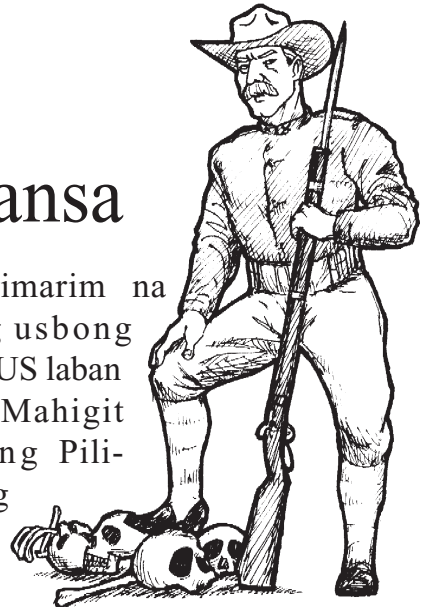

Digmaang Pilipino-Amerikano (1899–1913)

Noong unang nanghimasok ang imperyalismong US sa bansa

Mahabang panahon na ang nagdaan mula nang maganap ang digmaang Pilipino-Amerikano sa unang isa't kalahating dekada ng siglong 1900. Ang mga lumang larawan ng gaektaryang tambakan ng mga kalansay ng mga Pilipinong pinaslang ng mga tropang US sa gerang iyon ay palagiang

paalaala ng nakaririmarim na kabuktutan ng bagong usbong na imperyalismong US laban sa mga Pilipino. Mahigit kalahating milyong Pilipino, kabilang ang mga inosenteng bata at kababaihan, ang

“Pananalanta...”, mula sa pahina 12

“Digmaang Pil-Am...”, sundan sa pahina 14

ng US sa bansa.

ARBITRARYONG PAGPATAY. Sa unang sampung taon sapul nang malagdaan ang kasunduan sa pananatili ng mga base militar ng US sa bansa, 20 mamamayang Pilipino ang naitalang pinatay ng mga tropa ng US na nakaistasyon sa mga base militar. Sa dalawang magkasunod na buwan noong 1964, isang mangingisda at isang Aeta ang pinatay ng mga tropang Amerikano sa pag-aakalang “baboy-ramo” ang mga ito. Wala ni isa sa mga nakapatay ang naparusahan at wala ni isang biktima ang nabigyan ng katarungan.

PANG-AABUSO SA KABABAIHAN AT MGA BATA. Napakabulnurable ng kababaihang nagtatrabaho sa mga negosyong tagapagbigay-aliw sa mga tropa ng US. Marami ang nagkasakit ng *gonorrhea*, *syphilis*, *herpes* at AIDS. Marami rin ang di planadong nabuntis, napilitang magpalaglag at nalulong sa alak at droga, at nabiktima ng pisikal at sekswal na pandarahas at iba pang pang-aabuso.

Naunsiyami ang mahigit 200 kaso ng panggagahasa at iba pang anyo ng pang-aabuso sa kababaihan na isinampa sa lunsod ng Olongapo laban sa mga tropang US mula 1947-91. Mula 1981-88 lamang, 15 kaso ng pang-aabusong

sekswal laban sa mga batang may edad 11-16 ang napawalambisa. Karamihan sa kanila ay mga abandonadong anak ng mga sundalong Amerikano at lumaking api at biktima ng diskriminasyon. Di iilan sa kanila ang ibinugaw bilang mga prostituyut sa edad na 4 hanggang 6 pa lamang.

INIWANG MGA LASON. Iniwan ng mga tropang Amerikano sa mahigit 47 eryang dating base militar ang katakut-takot na dumi at lasong kemikal. Di bababa sa 300 mamamayang nakatira noon sa loob ng dating base ang namatay, isinilang na may depekto o nagkaroon ng kanser, sakit sa atay at iba pang karamdaman dahil sa *asbestos*, *lead*, *nitrate*, *dieltrin*, *mercury*, *benzene*, *polychlorinated biphenyl*, *pentachlorophenol* at iba pang nakalalasong kemikal sa kanilang tubig at kapaligiran. Sa halip na linisin ang mga dating base at bayaran ang mga biktima, pinangakuan lamang ng US ang papet na rehimen ng higit pang ayudang militar. Matigas na itinatanggi ng US ang responsabilidad sa mga ito.

MAGPAHANGGANG NGAYON, PATULOY PANG DINADANAS ng mamamayan ang mga pinsalang idinulot ng ilang dekadang pananatili ng mga base militar sa bansa. **AB**

"Digmaang Pil-Am", mula sa pahina 13

pinagpapatay ng tropang Amerikano na sumalakay sa bansa. Nilusob at sinakop noon ang Pilipinas ng 126,468 tropang Amerikano. Pinakamalaking deployment ito ng mga pwersang militar ng US sa unang yugto ng ekspansyonismo nito.

Magpahanggang ngayon, buong kahambugang tumatanggi ang imperyalismong US na pag-bayaran o upisyal na humingi man lamang ng kapatawaran sa laksa-laksang krimen nila nang saklutin ang mama-mayang bagong-laya mula sa kolonyalismong Espanyol.

Upang takutin at patahimikin ang mamamayang Pilipino, nagpakabihasa ang mga tropang US sa paggamit ng tortur, masaker, panggagahasa at sarisaring barbaro at brutal na kahayupan. Nag-ispesyalisa sila sa paggamit ng "water cure" at "rope torture". Isang anyo nitong huli ay ang pagbitin sa mga sanggol upang pwersahin ang mga magulang na ituro ang kinaroroonan ng mga gerilya.

Isa sa pinakatampok ay ang walang-habag na paglipol sa mamamayan sa Balangiga, Samar noong 1901. Ito ang iginanti nila sa matagumpay na pagsagupa ng mga gerilya sa kampo ng mga Amerikano.

Walang isa mang buhay na itinira ang mga tropang US. Dagdag pang pang-aalipusta hanggang ngayon ang patuloy na pagtanggong isauli ang

Buong kahambugang tumatanggi ang imperyalismong US na pagbayaran o upisyal na humingi man lamang ng kapatawaran sa laksa-laksang krimen nila nang saklutin ang mamamayang bagong-laya mula sa kolonyalismong Espanyol.

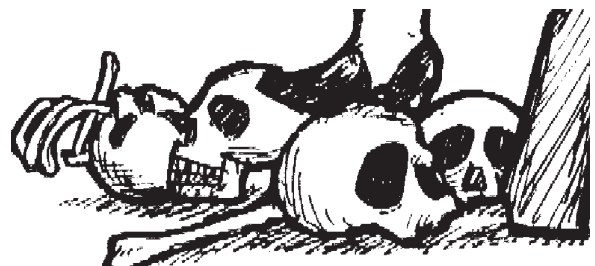
ninakaw nilang mga kampana ng simbahan na ginamit na panghudyat sa pagsalakay sa kampo ng mga tropang Amerikano.

Ginawang patakaran ang pagsosona, paghahamlet, pagsusunog sa buong baryo at pagkakait ng pagkain sa mga lugar kung saan mariing tumututol ang mamamayan sa muling pagsakop ng dayuhang kapangyarihan. Sumiklab sa buong kapuluan ang kalat-kalat at marami pang ispontanyong armadong paglaban sa US. Kabilang dito ang paghihimagsik ng mga Pulahanes sa Kabisayaan, mga Colorum at Lumad sa Mindanao, at mga Sakdalista at mga tropa ni Macario Sakay sa Luzon. Tinawag silang mga "kriminal at bandido" upang maliitin ang kaniilang paglaban.

Kasabay ng

paghahasik ng US ng malawak at matinding karahasan, ginamit din nito ang mga lokal na burges-liberal at itinayo ang papet na gubyernong Pilipino. Ipinasa nito ang Sedition Law of 1901 (Batas laban sa Sedisyon), Brigandage Act of 1902 (Batas laban sa mga Bandido) at ang Reconcentration Act of 1903 (Batas ng pag-hamlet) upang gawing lehitimo ang patakarang heno sidyo (paglipol ng lahi) ng imperyalismong US sa Pilipinas.

Buong bangis ding ginamit laban sa himagsikan ang mga mersenaryong Philippine Constabulary (PC) at Philippine Scouts, na binuo ng US upang tugisin ang mga Katipunero at iba pang lumalaban sa pananakop ng US sa bansa. Noon na lamang 1911 napawi ang pakikidigmang gerilya sa Luzon. Matapos nito, itinuon ng US ang mga pwersa nito laban sa matinding paghihimagsik ng mamamayan at mabagsik na labanan sa Mindanao. **AB**

Mga alingawngaw ng armadong panghihimasok ng US sa Vietnam

Ang muling pagpasok ng mga tropang Amerikano sa Pilipinas kaugnay ng pagpapalawak ng “gerang kontra-terorismo” ng US ay nagbabalik sa alaala ng gera sa Vietnam. Nagsimula ito sa pagpadala ng US ng ilang pwersa ng Military Assistance Advisory Group sa Vietnam noong Setyembre 1950. Ang naturang pwersa ng US ay nagsilbing “tagapayo” ng mga sundalo ng France, na siya noong imperyalistang kapangyarihan sa Vietnam.

Noong 1961, nagpadala ang US ng 400 tropang Green Berets (US Special Forces) para suhayan ang naghihinalang papet na rehimeng Diem at sanayin ang mga lokal na reaksyunaryong tropa sa mga taktikang kontra-gerilya laban sa Viet Cong, hukbong pinamumunuan ng Partido Komunista ng Vietnam. Katulad ng 160 Green Berets at 500 pang tropang Amerikanong kalahok ngayon sa Balikatan 02-1, ang unang mga tropang ipinadala ng US sa Vietnam ay tinaguriang mga “Special Advisors” ng papet na hukbo. Inilunsad nila ang “Special War” (mga operasyong komando) na sa kalauna’y humantong sa todo-todong digmang agresyon.

Bago matapos ang taon, mayroon nang 900 “military advisers” doon. Sa pagtatapos ng 1962, umabot na ang bilang sa 11,000. Katulad na katulad ng sinasabi ngayon ng mga upisyal ng guberno at sandatahang lakas ng US at Pilipinas, sinabi rin

nila noon na ang mga tropang Amerikano ay “hindi sasabak sa kombat”. At tulad ng sa Balikatan 02-1, noong 1962 ang mga tropang Amerikano ay binigyan ni Presidente John F. Kennedy ng US ng awtoridad na “barilin ang mga Viet Cong kung kayo’y papuputukan”.

Ginagamit noon ang islogan ng “containment” o paghadlang sa pagkalat ng komunismo bilang katwiran ng US sa panghihimasok sa Vietnam. Ngayon naman, ginagamit ang “gerang kontra-terorismo” sa pagyurak sa soberanya at kasarinlan ng mga bansa. Idinahilan ni Lyndon Johnson (presidenteng humalili kay Kennedy) ang pagpapaputok umano ng Viet Cong sa barkong *USS Maddox* sa Gulpo ng Tonkin upang magpadala ng mas marami pang tropang Amerikano sa Vietnam simula 1967.

Sa mga sumunod na taon, mabilis na dumami ang ipinadalang tropang Amerikano sa Vietnam. Rumurok ang bilang nila

sa 550,000 noong 1969. Sa loob ng 15 taon mula 1950, umabot sa 2 milyong kabuuang bilang ng pwersang Amerikano na ipinadala roon.

Subalit noong Enero 27, 1969 napilitan ang tigreng papel na imperyalistang US na pumirma sa kasunduan para umatras sa gera at pauwiin na ang lahat ng kanilang tropa sa Vietnam. Bunga ito ng determinasyon at kagitingan sa paglaban ng mga rebolusyonaryong Vietnamese sa ilalim ng pamumuno ng Partido Komunista ng Vietnam at ng napipinto nang pagkatalo ng US sa gera. Inabot nang hanggang Marso 29, 1973 bago naiatras ang lahat ng mga pwersang pangkombat ng US doon. Madali nang nagapi ng mga rebolusyonaryong Vietnamese ang papet na sandatahang pwersa. Noong Abril 30, 1975 tuluyan nang bumagsak ang papet na rehimen at ganap nang nagwagi ang rebolusyon sa Vietnam. **AB**

MGA BALITA

ARMADONG GOONS NG APEX MINING CORP, PINARUSAHAN NG PULANG BAGANI COMMAND

Isang M60, isang .30 kalibreng masinggan, dalawang M14, limang M16, isang garan at apat na night vision goggles ang nasamsam ng mga Pulang mandirigma sa isang walang putok na reyd nitong Pebrero 26 sa Compostela Valley.

Ang matagumpay na taktikal na opensi-bang ito ay inilunsad ng Pulang Bagani

ISTASYON NG PNP SA ALBAY, NIREYD NG BHB

Dalawang M-16 at apat na .38 pistola ang nasamsam ng BHB sa sorpresang pagsalakay nito sa istasyon ng PNP sa Pier Site, Pio Duran, Albay nitong Pebrero 16.

Tatlong pulis ang napatay at isa ang nasugatan sa naturang reyd. Nasawi sina SPO4 Macario Olina, SPO4 Sancho Suizo, at SPO4 Alfredo Lopez Sr. Alas-9:45 ng gabi nang ilunsad ang pagsalakay.

Command ng Merardo Arce Command (MAC-BHB) laban sa mga armadong goons ng APEX Mining Corp. sa Brgy. Masara, Maco.

Ayon kay Rigoberto F. Sanchez, tagapagsalita ng MAC-BHB, ang taktikal na opensiba ay pagparusa sa malaon sa pananakot, pagbabanta at pang-aabuso ng mga security goons ng APEX sa masa. Walang pinag-iba ang naturang grupo sa reaksyunaryong sandatahan

sa paglulunsad ng mga anti-mamamayan at kontra-rebolusyonaryong aktibidad. Pinarusahan din sila dahil sa paglabag sa mga patakaran at regulasyon ng demokratikong gubyernong bayan hinggil sa pagmamantine ng matataas na kalibreng armas.

Lubusang ikinatuwa ng mamamayan at ng rebolusyonaryong kilusan ang pinakahuling tagumpay na ito ng Pulang Bagani Command.

MASASAMANG ELEMENTO, PINARUSAHAN

Ginawaran ng BHB ng parusang kamatayan ang tatlong masasamang elemento sa magkahiwalay na insidente.

Pinarusahan ng BHB si Moises Salazar nitong Pebrero 24 sa Sitio Bagtok, Barangay San Vicente, Montevista, Compostela Valley. Si Salazar ay napatunayang nagkasala ng panggagahasa sa mga kababaihan at pagnanakaw. Makailang ulit na binalaan ng mga Pulang mandirigma si Salazar.

Nitong Pebrero 13, ginawaran ng parusang kamatayan si PO3 Rey Alasaas sa Barangay Poblacion, Baco, Oriental Mindoro. Matagal nang target ng pagpaparusa si Alasaas dahil sa tuluy-tuloy niyang pagpapasimuno sa mga kontra-rebolusyonaryong aktibidad sa prubinsya.

Pinarusahan din ng BHB nitong Pebrero 16 si Rene Mahinay, sa Barangay Labigan, Pio V. Corpuz, Masbate, dahil sa kanyang pagiging aktibong aset ng militar.

GRP, SAGKA SA PAGPAPALAYA NG MGA BIHAG-DIGMA

Patuloy na tumatanggi ang rehimeng Macapagal-Arroyo na itigil ang mga operasyong militar at pulis sa rehiyong Dulong Timog Mindanao. Sa halip, lalo pang pinaigting ang mga operasyong militar na sumasagka sa mahusay na pagpapalaya ng Valentin Palamine Command (VPC) kina Sgt. Jeremias Rosete at iba pang ahente ng AFP.

Maraming lumad at iba pang mamamayan sa naturang mga lugar ang kasalukuyang pinahihirapan

at napalilikas dulot ng isinasagawang matinding mga operasyon ng AFP roon.

Tumatanggi ang rehimen na ipatupad ang SOMO at SOPO upang baluktot na palabasin na ang patuloy na suspensyon ng usapang pangkapayapaan ay dahil sa “bigo ang BHB na palayain ang mga bihag-digma nito”.

Noon pang Setyembre 2001 ay iniaalok na ng VPC ang pagpapalaya sa mga bihag-digma.

Tagumpay sa Hong Kong. Iniatras ng gubyrno ng Hong Kong noong Enero 31, 2002 ang planong pagbawas sa minimum na sweldo ng mga *domestic helper*. Tagumpay ito ng pakikibakang pinamunuan ng mga Pilipinong manggagawa laban sa binalak na pagkakaltas.

Laban sa pagtaas ng kontribusyon sa SSS. Tinutulan ng mga samahang manggagawa ang planong pagtataas mula 8.4% tungong 21% ng kinakaltas sa sahod ng mga myembro para sa kanilang kontribusyon sa SSS. Iginiit ng Kilusang Mayo Uno na dapat munang imbestigahan ang mga paglustay sa pondo ng SSS sa halip na magpataw ng bagong pasanin sa balikang mga manggagawa.

Bagong alituntunin sa labor-only contracting. Ilalabas ng Department of Labor and Employment ang bagong mga alituntunin sa *labor-only contracting* sa katapusan ng Pebrero 2002. Ilalatag nito ang mga ligal na paraan ng kontraktwalisasyon. Hahalili ito sa kina- muhiang DOLE Order #10 (1997) na ibinasura noong nakaraang taon.

Diskriminasyon sa US. Libu- libong manggagawang Pilipino sa US ang nakatakdang tanggalin sa trabaho matapos simulang ipatupad ang US Aviation

Security Law. Ipinag- babawal ng batas na ito na magsilbing inspektor ng bagahe sa mga paliparan ang mga imigrante. Kinundena ng Migrante Inter- national at grupong Philip Vera Cruz Project sa US ang hakbanging ito.

Malawakang disempleyo mula Enero. Umabot sa 8,599 mang- gagawang Pilipino ang naitalang natanggal sa trabaho mula Enero 1 hanggang Pebrero 15, 2002 kasabay ng patuloy na pagsasara ng mga kumpanya. Kabilang sa mga kumpanyang ito ang Pepsi Cola, Philippine Home Cable Holdings, Cyberspace Inc. at Rosario Bros. Co.

Laban sa field testing ng GE Rice sa Camarines Sur. Bina- tikos nitong

Pebrero 4 ng Kilusang Magbu- bukid ng Piliinas (KMP) ang plano ng Monsanto na mag- eksperimento ng pagtatanim ng *genetically-engineered rice* sa Tigaon, Camarines Sur. Tinuligsa nila si Mayor Elmo Bombase sa pag-apruba nito.

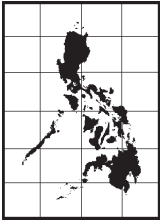
“Bantay Buko”, binuo. Binuo noong Enero 17 ng mga orga- nisasyon ng maliliit na magN- iniyog at iba pang sektor ang malawak na alyansang “Bantay Buko”. Paiigtingin nito ang kampanya para sa pagbawi sa

Pasada ng mga balita

bilyun-bilyong pisong pondong *coco-levy* at hahadlangan ang anumang aregluhang mabubuo sa pagitan ng rehimeng Maca- pagal-Arroyo at ni Danding Cojuangco kaugnay ng San Miguel Corporation.

“Direct Payment Scheme”, binatikos. Binatikos ng KMP ang Department of Agriarian Reform (DAR) sa plano nitong *direct payment scheme* o direk- tang pagbabayad ng mga magsasaka sa lupa. Iginiit ng KMP na ang mga magsasaka ay “lalong mapagkakaitan ng lupa” dahil rito. Binuo ng DAR ang plano na ito matapos makatanggap lamang ng P2.8 bilyon para sa pagbili ng lupa para sa repormang agraryo.

Rice Safety Net Bill, tinututulan. Mariing tinututulan noong Enero 28 ng KMP ang House Bill 3339 na nagpapanukalang lubusang alisin na ang mga restriksyon sa importasyon ng bigas. Lalo lamang nitong pahihirapan ang maliliit na magsasaka dahil babaha sa bansa ang murangangkat na bigas. Tinututulan din ng mga empleyado ng National Food Authority (NFA) ang naturang panukala dahil kaakibat nito ang tuluyan nang pagsasapribado ng ahensya at pagsisisante sa mga empleyado nito.

Laban sa pagpapagamot ni Estrada sa US. Naghapag ng resolusyon ang mga kinatawan ng Bayan Muna sa Kongreso nitong Pebrero 18 laban sa kahilingan ni Estrada na ipagamot ang kanyang tuhod sa US. Iginiit ng Bayan Muna na hindi dapat pahintulutan si Estrada na umalis “sa interes ng katarungan at mabilis na resolusyon ng mga kaso ng pandarambong”. Nagpahayag din ng pagtutol sina Sec. Raul Roco, Lito Osmeña ng partidong Promdi at Renato de Villa ng partidong Reporma. Kinontra nila ang naunang resolusyon sa Kongreso at Senado na sumusuporta sa kahilingan ni Estrada na sikretong ineendorso rin ni Macapagal-Arroyo. Pinirmahan na ito ng 130 kongresman at 18 senador.

Namamakyaw ang mga dayuhan. Puspulang ineenganyo ng rehimeng Macapagal-Arroyo ang pagbebenta sa mga imperyalistang kumpanya sa pinansya ng mga di-produktibong pautang ng mga bangko sa bansa. Kalakhan ng mga pautang na ito ang ay may kalakip na real estate collateral (sanlang lupain). Mapapasakamay ang mga ito ng mga dayuhang bumibili ng mga pautang, sa kabila ng pagbabawal ng konstitusyon ng gubyrno sa dayuhang pag-aari ng mga lupain sa bansa. Umaabot sa P291 bilyon ang kabuuang halaga ng mga ipinagbibiling di-produktibong pautang ng pinakamalalaking bangko sa bansa. Pinakamalaki ang sa Metrobank, Philippine National Bank, Land Bank, Equitable-PCI Bank. Isa sa mga pinakamalaking dayuhang kumpanyang nagsimula nang mamakyaw ay ang Lehman Brothers ng US na bumili na ng kalahati ng P33 bilyong di-produktibong pautang ng Metrobank. Kabilang sa iba pa

ang Cerberus Ltd., Colony Capital Asia Pacific Ltd., Goldman Sachs, Morgan Stanley, Lone Star at Deutsche Bank.

Mahigit 120 sundalo at pulis, nilipol sa Nepal. Matagumpay na sinalakay ng mga Pulang mandirigma ng Partido Komunista ng Nepal (Maoista) ang mga himpilan ng militar at pulisya sa Accgan District, sa Nepal nitong Pebrero 16 at 17. Sa mga pagsalakay na ito, mahigit 120 pwersang militar at pulis ang napatay at 27 pa ang malubhang nasugatan sa pinakamalaking opensibang militar ng PKN mula noong magdeklara ang reaksiyunaryong gubyrno ng *state of emergency* sa bansa noong Nobyembre 23, 2001.

Laban sa World Economic Forum. Libu-libong mamamayan ang nagrali sa New York, upang kundenahin ang pulong ng World Economic Forum (WEF) nitong Pebrero 3-8. Sa harap ng pagtitipon ng mga gubyrno at malalaking negosyo, isinigaw nila ang mga islogang “Wakasan ang Gera!”, “Enron, ilang manggagawa ang niloko n’yo ngayon? at “Pagkain, hindi bomba!” Kinundena nila ang “globalisasyon”, ang napakababang pasahod sa Ikatlong Daigdig, ang malawakang disempleyo at mga patakarang sumasalanta sa mamamayan at kalikasan.

Welga sa South Korea. Nag-walkout nitong Pebrero 26 ang may 20,000 manggagawa ng Hyundai Motor Co. at Kia Motors sa South Korea. Tinututulan ng mga manggagawa ang mga programa ng rehimeng Kim Dae-Jung para sa repormang pang-ekonomya na. Kabilang dito ang pagsasapribado ng riles at iba pang pag-aari ng estado na magbubunsod ng malawakang tanggalan.